

For at løse det problem, kan jeg forstå, at man fra Kriminalforsorgens side har valgt at sige: Det betyder, at vi må lave tilsigelsesstop. Jeg har forstået, at de mennesker, der er dømt for kriminalitet, nu har fået deres afsoning udskudt i yderligere 2 måneder med mulighed for en endnu længere udskydelse.

Det er sådan, at vi i dag har en 9 måneders ventetid for personer; som er dømt, men som kan gå frit på gader og stræder. Det er også sådan, at omkring 50 pct. flere end forventet er dømt og nu går og venter på at komme ind, fordi der ikke er plads i fængslerne. Hvad vil regeringen, hvad vil justitsministeren gøre for at få løst det problem?

Kl: 13.50

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der er følgende at sige til det:

Et af de problemer, som Kriminalforsorgen har tumlet med i hvert fald i al den tid, jeg har været minister, og sikkert også i perioder før den tid, er, at vi desværre ikke har haft en kapacitet, der kunne modsvare det kriminalitetsniveau, vi har i Danmark, og derfor har regeringen valgt at sige: Vi må gøre op med den politik, som ellers nærmest var ved at være målsætningen, nemlig at kapaciteten skulle holdes på det samme niveau. Hvis det var sådan, at der ikke var plads, måtte der findes alternativer til frihedsberøvelse for at få regnestykket til at gå op.

Vi har med den indgåede flerårsaftale med Dansk Folkeparti sikret, at der kommer et løft i kapaciteten, så der bliver plads til at få flere til afsoning og plads til de strafskærpselser, som der er behov for.

Så vil jeg sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg fuldt ud deler bekymringen over udviklingen. Men der er jo det at sige til det, at der er jo et meget stort antal personer, der fylder op i fængslerne i øjeblikket, fordi de har begået sådanne typer kriminalitet, at de ikke kan få lov til at blive sat på fri fod. Derudover er der en restgruppe, som venter på at komme ind at afsone for mindre alvorlige forbrydelser.

Det er naturligvis beklageligt, at tingenes tilstand gennem lang tid desværre ikke har givet mulighed for, at den nødvendige kapacitet er til rådighed. Jeg tror dog, vi kan komme i gang med at løse problemet i indeværende år, hvor vi får et større antal pladser til rådighed.

Jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen og ikke mindst til de mennesker, der arbejder i kriminalforsorgens institutioner, at jeg udmærket forstår,

at man synes, situationen er meget presset. Løsningen er efter min mening, at vi sørger for at få kapaciteten bragt op, og så må vi håbe, at ventepuklen kan blive afviklet så hurtigt, som det er muligt. Men det er klart, at de mennesker, der f.eks. begår personfarlig kriminalitet, må man varetægtsfængsle. Det har førsteprioritet, at de mennesker bliver holdt væk fra gader og stræder.

Lissa Mathiasen (S):

Ja, man må jo beundre ministeren for den optimisme, der bliver givet udtryk for.

Jeg bemærkede, at ministeren sagde, at der er en lille bitte smule overskud. Vi er i en situation, hvor små 3.800 mennesker sidder inde, men til gengæld venter langt over 5.000 dømte på at kunne afsone. Som jeg sagde, betyder det altså, at der er næsten 50 pct. flere dømte, som venter på at afsone, end der sidder inde, og det synes vi i hvert fald er stødende for borgernes retsfølelse. Den bliver med rette krænkede.

Målsætningen om 92 pct.s belægning, altså det antal, der bør være i fængslerne, er skredet, og samtidig kan der nu fås udsættelse i 2 måneder, hvor ingen nye bliver tilsagt. Jeg vil godt høre helt konkret: Hvad sker der i de kommende måneder, som kan hjælpe på det forhold? Det eneste, vi ser i øjeblikket, er, at fængslerne overfyldes, og at flere og flere kommer til at vente længere og længere.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der er det at sige til det, at den problemstilling er ikke ny. Det er en problemstilling, vi har kendt i mange år, og jeg må altså desværre sige, at jeg synes, det er en problemstilling, som til dels skyldes, at tidligere har man ikke haft politisk mod til at sige, at der nok var behov for en større kapacitet og ikke behov for alle mulige andre foranstaltninger.

Vi står også med det helt konkrete problem, at når der skal ske en kapacitetsudvidelse, ved vi jo begge to, at de kortsigtede løsninger også er de dyre løsninger og ikke altid de allerbedste løsninger. Det kan være nødvendigt, og det har også været nødvendigt de sidste par år, simpelt hen at tilføre en midlertidig kapacitet for at løse en del af problemet. Men jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg mener, at vi med den nye flerårsaftale netop har taget fat på problemstillingen og også fået mulighed for at få afviklet køen af ventende.